

Loučeňský občasník

Informace o dění na Úřadě městyse Loučeň

Vážení spoluobčané,

chtěla bych Vám všem popřát v novém roce jen to nejlepší a seznámit Vás s činností zástupců městyse Loučeň.

Na posledním zastupitelstvu 20. 12. 2016 :

- byl schválen přebýtkový rozpočet, a to ve výši 22 005 500 Kč
- vítězem výběrového řízení na odvoz a likvidaci komunálního odpadu se stala firma AVE CZ, s kterou je podepsána smlouva na 3 roky
- na základě ročního vyúčtování za rok 2016 se cena vodného na rok 2017 stanovuje ve výši 47,9 Kč/m³ (cena vč. DPH)
- do školské rady byli zvoleni zástupci za zřizovatele, a to p.Martin Nohava a p.František Vlk
- příspěvek na dopravní obslužnost „Dopravní sdružení obcí Nymburska,“ je stanoven ve výši 150 Kč na jednoho obyvatele, což celkově činí 195 000 Kč
- byly uzavřeny nové smlouvy na umístění antén na objektech městyse Loučeň poskytovatelům internetu, a to s firmami : DPT s.r.o - Nymburk, Onlinet – Fr. Novák, Zbožíčko, M. Krmenčík – Mcely
- na ukončení činnosti „DSO Svatojiřský les,“ byl poskytnut dar ve výši 10 000 Kč

Blíží informace je možné vyhledat na stránkách městyse Loučeň - zápis ze zasedání zastupitelstva 6/2016.

Na úřadě je možné se také zaregistrovat k přijímání sms zpráv - mobilní obecní rozhlas, který Vás informuje o důležitém dění v obci. Tuto službu je možné využít i k placené reklamě.

V průběhu prosince byla zdárně dokončena a předána oprava komunikací na Patříně (Lesní a Na Pískách). Bohužel stavbu nové autobusové zastávky pod kaštany a opravu náměstí přerušilo špatné počasí. Práce budou pokračovat v nejbližším možném termínu, jak se zlepší počasí a bude možné provádět stavební práce.

Chtěla bych touto formou požádat občany, kteří využívali autobusovou zastávku – přístřešek, aby měli s výstavbou nové zastávky strpení a pochopili současnou situaci. Konstrukce byla odstraněna v daném termínu, kdy měla navazovat další etapa výstavby. Omlouváme se za komplikace a děkujeme moc za pochopení.

Podarilo se opravit problémovou komunikaci v obci Studečky a ul. Na Sychrově ve Studcích.

Náves ve Studcích by měla být upravena na jaře.

Další pozitivní správou je, že by se nám mělo nejdříve začátkem léta podařit zahájit opravu budovy č.p.97 (pošta). Na tyto opravy (snížení energetické náročnosti budovy) jsme získali dotace a v současné době je připravováno výběrové řízení na realizační firmu.

I ostatní objekty ve vlastnictví městyse Loučeň by si zasloužily opravu. A to zejména KD. Proto připravujeme další projekty pro žádosti na dotace, tak doufáme, že budeme opět úspěšní.

Naši jubilanti

V měsíci únor oslaví životní jubileum 93 let pan Ladislav Blecha a paní Věra Větrovská. Krásných 80 let oslaví paní Marie Fišerová. A skvělých 75 let oslaví Jaroslava Procházková.

V měsíci březen oslaví jubilejních 96 let paní Zdeňka Nezdarová. 91 let oslaví paní Jarmila Rulíková. Krásných 70 let oslaví paní Vlasta Sobotová. 80 let oslaví

pan Jiří Janeček.

Všem jubilantům ze srdce přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a spokojený život v kruhu jejich blízkých.

K těm méně příjemným zprávám patří placení poplatků a to :

Likvidace komunálního odpadu – 720 Kč za každou osobu přihlášenou k trvalému pobytu nebo osobu, která vlastní rekreační nemovitost na katastru obce a není zde hlášena k TP.

Splatné do konce února 2017. Od 1.3. platí nová svozová známka nevyvezené popelnice – AVE CZ p.Lambert – 606 685 921, 724 832 372

Odpadní vody – stočné – 1176 Kč za každou osobu žijící na Loučeni+Patříně i v případě, že není hlášena k trvalému pobytu

Splatné do ½ června 2017 a doplatek do konce listopadu 2017

opravy kanalizace – tel. 604 610 567

Poplatek za psa – 60 Kč a 120 Kč za každého dalšího psa. Platí držitel psa přihlášený k TP v katastru obce.

mp

Klub seniorů Loučeň

Na sklonku minulého roku nás navštívil v naší klubovně p. Perlík, zdejší chatař, který už od r.1939 co by dítko, jezdil s rodiči do Loučeň na letní byt k Dohnalovým.

Přišel, aby nám přečetl své Povídky ze života a Paměti své rodiny. Vyslechly jsme příběhy jeho kamarádů a některých loučeňských osobností, které měly většinou humorný podtext a příjemně nás pobavily.

Také jsme se dozvěděly ledacos z historie Perlíkovců rodiny. Pan Perlík je činorodý, píše dál a příslibil, že nás v novém roce poctí svojí návštěvou a pobaví nás dalšími příhodami z našeho okolí. Moc se nám autorské čtení líbilo a sklidilo velký potlesk.

Pak nás pan Perlík informoval, že v r.2017 opětovně uspořádá na své chatě výstavu obrázků některých známých malířů a vystaveny budou i v místní knihovně na Loučeni, veřejnost bude informována.

Při této příležitosti se Klub seniorů omlouvá za záměnu jmen v Občasníku č.6, kde v článku o Setkání seniorů bylo omylem uvedeno jméno p. Bureš, místo p. Bašus.

ak

PES V LESE A JINÉ RADOVÁNKY

Dávno již na Loučeňsku neplatí, že se na podzim za posledním houbařem s poslední václavkou v košíku zavře les a až do jara v něm kraluje pouze zvěř a nevlídné počasí. Loučeňáci nyní les využívají celoročně, k mnoha příjemným a zdravým aktivitám.

Například psům musela dlouho stačit zahrada; vodit psa po parku bylo zvykem ve městech. Ale dnes už všichni vědí, že taková procházka se psem je příjemná oběma – psovi i jeho pánovi. A pes uvázaný na řetězu? Takového jsem už hodně dlouho neviděla!

Další aktivitou je jízda na kole. Nejčastěji v letní sezóně; ale se speciálními plášti, osazenými kovovými hroty, se dá jezdit i na sněhu. Stále častěji také potkáváme chodce s hůlkami. Jedná se o nordic walking – finský způsob chůze se speciálními holemi. Vysoce účinný trénink celého těla, často využívaný i seniory, nebo lidmi po operaci pohybového aparátu. Kondiční nebo vytrvalostní běžce, či dokonce trénující maratónce zde rovněž můžeme potkat. A nyní i skupinky nadšených běžkařů.

Při mrazu a sněhové pokrývce je využíván svah u Jíváku k dětským radovánkám. Jezdí se tam na saních a na bobech. Ale je to opravdu dobrý nápad, tahat nakonec děti zpátky domů lesní cestou na bobech, zapřažených vzadu za auto nebo čtyřkolku – třeba i čtyři malé děti v řadě za sebou, přičemž tatínek z bujnosti prudce rejduje ze strany na stranu a děti vzadu lítají jako hadráci?

Ať už je to venčení psů, cyklistika, běh, chůze, jízda na běžkách nebo prosté vycházky, les už zkrátka není ani v zimě pustým místem. Takřka v jakoukoli denní hodinu se v něm potkáváme. Stále je však mezi námi řada takových, kteří se nechovají správně, nespekují předpisy a práva ostatních nebo si pletou les s vlastní zahradou. Svědčí o tom polámané větve, vyvrácené stromky, auta,

jezdící po lesních cestách bez ohledu na zákon, na další návštěvníky lesa a především jeho obyvatele. Přitom les není jen rekreační místo pro lidi a jejich psy, ale především domov spousty živočichů! Podle § 10, odst. 1 Zákona č. 449/2001 Sb. o myslivosti je zakázáno vlastníkům domácích zvířat nechat je volně pobíhat v honitbě mimo vliv svého vůdce. To znamená, že se nesmí stát, aby pes v lese štal zvěř nebo napadal jiné psy či dokonce lidi. Zákaz volného pohybu psů se vztahuje i na účelové komunikace, které jsou honebními pozemky, tj. silnice, polní a lesní cesty procházející honitbami.

V ČR máme možnost volného pohybu krajinou; to je výsada, ne samozřejmost. Nezneužívejme ji. Nezapomínejme také na lidskou slušnost a toleranci.

Závěrem využiji toto místo k omluvě. Na Štědrý den jsem v lese na vycházce se psem potkala modře oděného běžce. Když mě mjel, pronesl směrem ke mně něco, z čeho jsem postřehla jen poslední slovo: „... zpátky!“. Už dříve mě občas některý z běžců upozornil, že za chvíli poběží opačným směrem; abych s tím počítala, abych se nelekla, abych dohlédla na svého psa. A tak jsem i teď v odpověď broukla neutrální „jooo“... Ale vzápětí – a to už běžec mizel v dáli – mi došlo, že mi přál „krásné svátky“!

A já na to jen „jooo“...! Hanbou bych se propadla. Ale bylo pozdě. Zpátky samozřejmě neběžel...

Od toho dne vyhlížím na našich vycházkách onoho běžce v modrém, abych se mu omluvila, abych mu vysvětlila, že nejsem nevychovaný hulvát, že to bylo nedorozumění a že mu přeji šťastný celý rok 2017 a aby se mu dobře běhalo! Zatím se mi to nepodařilo. Nepamatuji si jeho tvář, a možná už ani nenosí modré oblečení. A tak doufám, že se k němu omluva dostane alespoň touto cestou – přes čtenáře Občasníku.

lp

HISTORIE LOUČENĚ

V roce 1935 jsem se s rodiči přistěhoval na Loučeň; ubytování jsme našli v někdejší hostinci U Havířů. Bydleli jsme tam až do roku 1947. Nikdy jsem si neuvědomoval, v jak zajímavém domě bydlíme. Jde o dlouhou, vysokou budovu, dnes ukrytou za samoobsluhou čp. 24. Kdysi to byl tzv. zájezdní hostinec. Jeho funkci jen okrajově popisuje Zdeněk Mareček v publikaci „Loučeň a Thurn-Taxisové: Pohledy do doby minulé i nedávné“.

V 18. a hlavně 19. století vedla přes Loučeň silnice z Jičína do Prahy, o čemž svědčí skutečnost, že se na loučeňském zámku zastavil císař František Josef I. na své cestě z Jičína do Brandýsa. Zdeněk Mareček s odvoláním na kroniku rodiny Dragounových uvádí, že v roce 1844 byla na Loučeň otevřena pošta, původně jen poštovní sběrna a zásilky se odvážely 5x týdně poslem na koni do Starých Benátek. V roce 1861 byla sběrna povýšena na poštovní úřad. Prvním poštmistrem byl Jan Florián Dragoun. V 50. a 60. letech prý měla 36 koní a tolik postilionů, že se ani neznali. V Loučeň se totiž všechny pošty přepřahaly a ve dne i v noci muselo být vše připraveno k odjezdu. Odtud se rozjížděly spěšné vozy poštovní k Nymburku, Mladé Boleslavi, Benátkám, Libáni a Jičínu. Pošta se roznášela posly do Rožďalovic, Křince, Ronova, Jítky, Bošína, Vestce, Oskořínku, Studec, Studeček, Mcel, Seletic, Jabkenic, Chudíře, Charvátec, Vlavy, Jizbic, Zavadilky, Patřína a Dobrovic. K tomu právě sloužil zájezdní hostinec „U Dragounů“. Pošta byla v domě čp. 8 – později prodejna Baťa.

Zájezdní hostinec byl pojat asi z bezpečnostních důvodů jako

uzavřený dvorec. Pamatuji, že na severní straně uprostřed stála velká, zděná brána s mohutnými dřevěnými vraty a v nich tzv. prolízka, tj. vrátka, opatřená petlicí a zámkem. Hned za branou byl tzv. průjezd – mohutná dřevěná budova, kde bylo možné pod střechou zaparkovat několik kočárů či dostavníků. Ve východní části budovy byly dřevníky. Tam, kde je dům „Cukrárna“, začínaly stáje, na ně navazovala vysoká stodola ke skladování slámy. Byla podsklepena pro skladování brambor a krmné řepy. Nad schody do sklepa – vně stodoly – stály kurníky a pod nimi psí boudy.

Za 1. republiky, na jihozápadním rohu, tam, kde je dnes samoobsluha, měl Josef Grus sklad uhlí a dřeva a v budově navazující na stodolu prodával osiva, umělá hnojiva a tehdy dostupné ochranné prostředky pro zemědělce. Původně ale podle dochovaných fotografií byl tento roh a jižní strana až k bráně zastavěna hospodářskými budovami. Na jižní straně stála rovněž mohutná zděná brána opatřená dřevěnými vraty, podobná té u nově restaurované sokolovny.

Na východní straně dvorce dosud existuje dlouhá, relativně vysoká budova, v níž bylo cca 10 pokojů a hostinec. Na půdě skladovali seno a vojtěšku. I tato budova byla zčásti podsklepena. V zimě tam naváželi led, ten pak celý rok sloužil k chlazení piva, masa a mléčných výrobků. V severovýchodním rohu budovy býval kvelb – malá prodejna s oplechovanými dveřmi nad jedním schodem. Nezastavěná místa opatřili vysokým zděným plotem. Je zajímavé, že tento zájezdní hostinec byl zásobován vodou i el.energií ze zámku, hned poté, kdy jimi byl zámek vybaven.

Ing. Jiří Havlát

POHNUTÁ HISTORIE (NEJEN) RODINY NEZDARŮ

(pokračování)

Dovolme Františkovi pokračovat v psaní synovi, od něž jej v roce 1960 dělilo nejen 1300 km:

Ještě chci dodat, že Tvými učiteli byli: v Podolí – Jan Štěnička, J.Kraus a Jan Konop, v Plzni – Eliška Čejnová a B.Kieswetter, na Loučeni – Marie Šulcová a Jos. Buldra. A ještě něco: V Plzni jsme chodili v neděli k mému kamarádovi Lenkovi (profesor), s jehož synem Julkem jsi se velmi spřátelil (v r. 1927/28).

A nyní něco o mém tatínkovi. Můj otec Jan Nezdarar narodil se dne 20. června 1871 ve Studcích okres Nymburk v č. 42. Pokřtěn byl ve Mcelích dne 21. června 1871 jménem Jan Křitel. Pokřtil ho farář Jan Čuban. Zemřel dne 24. prosince 1937 na tuberkulosu pátěře. Je pochován na hřbitově ve Mcelích.

Tatínek měl rád koně a byl jich vyhlášeným znalcem a „kuršímedem“ (pozn.red. – zastarale zvěrolékař bez akademického vzdělání). Pěstoval hrdličky. Byl skvělým hráčem mariáše. Byl až přehnaně svědomitý a starostlivý. Když např. prodal vola a třebaže měl již peníze v kapse, mívával obavy, zda řezník to zvíře v pořádku dovede. Měl rád knihy. Ale především měl rád práci, ba přímo byl fanatikem práce.

Když jsem byl ještě dítě, býval tatínek občas nemocen zvláštní nervovou chorobou; mívával těžké sny, mluvil hlasitě ze spaní, naříkal, maminka ho nemohla vzbudit. V mládí byl určen ke studiu a studoval s vyznamenáním na gymnasiu v Havlíčkově Brodě. Když však jeho mladší bratr zemřel na tuberkulosu, musel tatínek nechat studii. Byl též 2 roky na „handlu“ v Mimoní, aby se naučil německy.

Tebe měl velmi rád. Vzpomínám si často, jak po Tvém narození, někdy v lednu 1921 přijel s mojí maminkou za námi do Mostu. S jakou láskou a vírou udělal Ti znamení „Svatého Kříže“, aby Tě vždy provázelo životem. A v červnu 1925, před rozvodem, napsal mi psaní, abych se Tě za žádnou cenu nevzdal, abych si Tě vybojoval, že Ty jseš Nezdarů, abys zůstal u mne. Tento dopis mám dosud a až mne jednou očistný oheň promění v dým a popel, bude tehdy se mnou i ten jeho dopis.

Mám jedno vroucí přání, abys na něho často a v dobrém vzpomínal.

Tatínek měl 3 sourozence. Bratra Václava, který zemřel asi v roce 1886. Sestru Marii, provdanou za Josefa Macha, rolníka ve Všejanech, který zemřel bezdětný v r. 1926, teta zemřela v r. 1944. Hospodářství od ní koupil tatínek pro svého bratra Jendu. Dále měl tatínek sestru Annu, provdanou za Františka Váňu, rolníka na Loučeni č. 41, který zemřel 19. května 1952. Tetička zemřela v r. 1954. Váňovi měli 7 dětí: Josefa (býv. četník, zemřel v r. 1953), Marii, Annu, Františka, Růženu a Blážu. Jedno dítě zemřelo v mládí.

Moje maminka se jmenovala Filomena, dívčím jménem Sobotová. Narodila se v Seleticích č. 50 dne 9. května 1875. Moji rodiče uzavřeli sňatek dne 10. července 1894 v kostele ve Mcelích. Maminka zemřela dne 22. září 1936 na rakovinu žaludku a slinivky.

Bylo nás celkem 8 dětí.

Nejstarší jsem byl já.

Mařenka se narodila asi v r. 1898. Provdaná je za Jaroslava Hrušku, nyní v Mělníku, Na Šopce. Je vedoucím restaurace. Mají syna Jaroslava.

Aninka narodila se asi v r. 1901. Provдалa se za Pavla Jirouška, obchodníka v Čachovicích u Vlkavy. Zemřela 29. října 1944 na rakovinu hrtanu. Švagr zemřel 12. prosince 1959. Měli dvě děti, Pavla a Evičku. Pavel je ženat a má chlapce. Evička je vdána a má holčičku.

Jenda narodil se asi v r. 1904. Je nyní předsedou družstva ve Všejanech. Jeho manželka se jmenuje Marta. Mají 3 děti: Alenku (je již vdána a má 2 děti), Jendu (je již též ženat) a Mařenku.

Evženka se narodila asi r. 1905. Provdaná je za Františka Červinku, bývalého disponenta, nyní v důchodu. Mají syna Vladimíra. Svobodný.

Anežka narodila se asi v r. 1908. Provдалa se za Josefa Schejbala, učitele v Jincích, který zemřel 18. dubna 1950. Měli syna Vladimíra. Je ještě svobodný.

Boženka narodila se asi v r. 1910. Provдалa se za Václava Říhu v Sušně. Vlastní děti nemá. Švagr má z dřívějšího manželství 2 chlapce, Václava a Jiřího (je již ženat a má 2 děti).

Pepa narodil se asi v r. 1913. Oženil se v r. 1938 se Zdenou, rozenou Klabanovou. Mají 2 děti. Pepu, narozeného v roce 1939 a Janu, narozenou v r. 1946.

(pokračování příště)

lp

MLADÝ MUŽ S FOTOAPARÁTEM

Kluků si příliš nevšímám od doby, kdy jsem se přistěhoval na skorosamotu na Patříně. Jeden mě ale zaujal. Už je to pár let, ale stále vidím, jak mě vedl k jednomu rybníku a potom za něj, jak jsme šli křivolakou pěšinkou, až jsme došli na volné prostranství, kde mi ukázal masožravé rostliny. Nevěřil jsem mu totiž, že v tomto kraji rostou.

A vida! Nejen, že tam byly, ale Jakub, jak se ten kluk jmenoval, mi vysvětlil, jak s přáteli vymýtili keře, které bránily růstu masožravce, vrátili palouku jeho původní podobu a dohlížejí, aby se tam obnovily podmínky pro původní rostliny. A všechny je uměl pojmenovat, včetně vzácných orchidejí a kosatců, které se tam vrátily.

Od té doby se s dnes už mladým mužem Jakubem Štěpánem známe. Jsem pyšný na to, jak se mu daří na vysoké škole v Praze, kde už čtvrtým rokem na Karlově univerzitě studuje ochranu životního prostředí. Udivuje mě, jak prohloubil své znalosti o přírodě Nymburska, jak zná každíčký kout, ve kterém rostou vzácné původní rostliny. A jak o nich dnes už píše ročníkové práce, které jsou vědeckými statěmi, podloženými systematickým výzkumem a dokonalými fotografiemi.

Jakub Štěpán je totiž vynikajícím fotografem. Pořídil si kvalitní přístroje, které mu umožňují vytvořit snímky, objevující i nejmenší detaily květín a živočichů. A nejen to! Ukazuje krásu přírody a přesně ví, co se děje před objektivem, umí pojmenovat každou květinu, hmyz či zvíře.

Jakuba ale zaujaly i lidské obličejové a lidské tělo. Chápu, že se mu líbí tváře dívek a žen, ale musím jako bývalý výtvarný fotograf uznat, že má neobvyklý talent. Vnímá barvy, světlo a stín, dokáže zachytit onen zlomek vteřiny, kdy je dívčí zrak zasněný možná něžnou vzpomínkou, kdy se na jejích rtech objeví náznak úsměvu a nehraná ženská, právě probuzená. Zaslouží poklonu, jak tohle zvládá.

Ale ani to není všechno. Každý zná fotografie ze svateb, které pořizuje kdekdo a kterých jsou statisíce, jak říká rčení „na jedno brdo“. Ale to, co na svatbách zachytí Jakub, je unikátní. Jeho dvojportréty svatečkanů (ale i reportážní snímky z obřadů) jsou dokonalou studií dvou šťastných lidí. To lze říci málokdy, protože uzmut dvojici z náručí rozjařených hostů, dovést si je na krásné místo a tam je na chvíli přinutit, aby byli sami sebou, aby vyjevili onen prchavý okamžik, kdy začínají společný život – to je umění, jaké Jakub Štěpán ovládá dokonale.

Něco na závěr: Aby toho nebylo málo, pustil se Jakub do sbírání makrodetailů lidských očí. Jen oko, nic víc. Dokazuje svými fotografiemi, jak je každé oko jiné. A jak v nich lze hledat nebývalou krásu.

Žasnu!

Jan Jelínek

Co o sobě říká Jakub:

Narodil jsem se v roce 1993 v Mladé Boleslavi, ale celý život jsem hrdý Loučeňák. Kvůli škole a práci jsem teď sice stále častěji v Praze, avšak domů se vždy rád vracím. Můj život provází dvě velké záliby. Tou první je příroda, zejména pak botanika, rostliny. Touha kvalitně a líbivě botanické nálezy dokumentovat pak probudila ještě vášně ve fotografování, kterému se snažím poslední roky věnovat i profesně.

Nikdy jsem nechtěl být umělcem a ani se tak nikdy necítil. Focení беру víc jako řemeslo. Dělat to dobře, kvalitně – tak, aby s tím byl zákazník spokojený a rád se vracel. Na druhou stranu

jsem typ člověka, co rád dělá věci po svém. Nejspokojenější jsem s fotkami, které nezapadnou mezi tuny dalších, dnes a denně vznikajících. Snažím se dělat takové, jež zaujmou a vystoupí z té šedi.

Když opominu focení přírody, související s mou první zálibou, nejvíc jsem se našel ve focení portrétů, snad i uměleckých, když to slovo použiju. Zachytit krásu člověka. Od toho už je jen krůček k focení svateb, kde je to samé obohaceno ještě reportáží a příběhem dne, který je pro ty dva tolik výjimečný. V zimě pak často objíždím maturitní plesy a sem tam se naskytne i méně tradiční příležitost, jako třeba nedávná fotodokumentace lidských kosterních ostatků pro Národní muzeum. Pokud vás má práce zajímá víc, přijměte pozvání na webové stránky www.jakubstepan.com.

Jedním z mých životních přání bylo věnovat se tomu, co mě baví. A nejlépe se tím i uživit. Moc mě těší, že se tohle přání pomalými krůčky plní a přeji každému, aby to měl stejně. Protože když děláte něco rádi, těžko to budete dělat špatně!

Jakub Štěpán

63. Myslivecký ples

Dne 21.1. 2017 se uskutečnil již tradiční 63. Myslivecký ples s bohatou tombolou, účast ke spokojenosti pořadatelů velmi dobrá.

Děkujeme všem účastníkům a sponzorům za podporu plesu a těšíme se, že se potkáme na plese v roce 2018. Za MS Podlesí Loučeň.

II. FOTBALOVÝ PLES FK LOUČEŇ 1893

Dne 28. ledna roku 2017 se uskutečnil v pořadí druhý ples Fotbalového klubu FK Loučeň, který navázal na úspěšný první ročník.

O úvodní slovo se postaral JUDr. Zdeněk Černý, kterého doplnil moderátor večera Rudolf Švarc. Zahájení plesu zpestřil svým předtančením dětský pár Honzík a Zdenička Pechovi z taneční školy Tapos Litoměřice.

Již začátek ukázal, že taneční parket bude v průběhu večera plně vytížen. Za

toto patří díky skvěle hrající skupině Bylo nás pět, která si tak vysloužila pozvání na další ročník. Už nyní se máme na co těšit.

Součástí plesu byly soutěže s fotbalovou tematikou, i zde chceme poděkovat všem aktérům. Své taneční umění předvedli také Michal Tušic a Veronika Štefková z tanečního klubu Styl-Dance Teplice, kteří ukázkami latinsko-amerických tanců potěšili oko nejednoho diváka.

Po celou dobu zaznamenával Vaše pohyby, jak na tanečním parketu, tak u fotostěny, všudypřítomný fotograf Jakub Štěpán. Výsledek jeho snažení si můžete prohlédnout a stáhnout na facebookových stránkách FK Loučeň 1893.

Poděkování patří především Všem partnerům a sponzorům, bez kterých by se tato akce nemohla uskutečnit. Dále děkujeme všem, kteří se podíleli na přípravě, výzdobě a realizaci plesu.

Na závěr díky Vám všem, kteří jste dorazili do kulturního domu a společně s námi si celou akci užili. Věříme, že i následující ročníky se stanou oblíbenou společenskou akcí mezi občany městyse Loučeň a jeho okolí.

Waldera
Valašský výrobce dřevěných paliv
Dovezeme a složíme, kam ukážete

Bestsellery Waldera

Pellety EN plus A1
cena od 5 590 Kč / t
Doprava v ceně

Brikety válece
cena od 4 990 Kč / t
Doprava v ceně

Hnědý uhlí Ekohrášek
cena od 4 590 Kč / t
Doprava v ceně

Vaši objednávku rádi přijmeme:
778 700 776, obchod@waldera.cz
Vlárská 321, 763 31 Brumov-Bylnice

www.waldera.cz

Organizační výbor FK Loučeň

NADCHÁZEJÍCÍ AKCE

- 11.2. Masopust Loučeň - Patřín + zábava na Patříně
- 18.2. KD Loučeň - školský ples
- 25.2. KD Loučeň - dětský maskarní ples
- 18-19.3. KD Loučeň - jarní výstava
- 25.3. KD Loučeň - koncert rockových kapel
- 31.3. MŠ a ZŠ Loučeň - Noc s Andersenem
- duben připravujeme besedu s Karlem Maříkem, účastníkem závodu Intercontinental Rally - termín bude upřesněn
- 7.4. KD Loučeň - country večer s tombolou
- 30.4. za sokolovnou Loučeň - slet čarodějnic
- 12.5. KD Loučeň - setkání seniorů
- květen vítání občánků - termín bude upřesněn

(změna programu vyhrazena)

Sledujte: www.kdloucen.cz

O pořádání akcí, jejichž konání plánujete v KD Loučeň či sokolovně, informujte prosím s předstihem p. Krupkovou (tel.: 325 585 283). Předjedeme tak kolizím termínů jejich konání. Nové stránky:

www.sokolovnaloucen.cz

Kontakty OÚ Loučeň:

<http://www.loucen.cz>

Tel.: 325 585 283

e-mail: ou.loucen@tiscali.cz

Nabízíme možnost inzerce v Loučeňském občasníku pro malé živnostníky i velké firmy.

Ceník na www.loucen.cz.

V případě zájmu kontaktujte obecní úřad, p. Krupkovou, tel.: 325 585 283, e-mail: ou.loucen@tiscali.cz